372R0272

9.2.72 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 35/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 272/72 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1972

περί χρηματοδοτήσεως τῶν δαπανῶν παρεμβάσεως στόν τομέα τῶν προϊόντων ἁλιείας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης 'Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς[1], καί ἰδίως τό ἄρθρο 3 παράγραφος 2,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

'Εκτιμώντας:

ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν γιά κάθε τομέα τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν, οἱ γενικοί κανόνες χρηματοδοτήσεως ἀπό τό τμῆμα ἐγγυήσεων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καί 'Εγγυήσεων·

ὅτι οἱ χρηματικές ἀντισταθμίσεις πού χορηγοῦνται στίς ὀργανώσεις παραγωγῶν, οἱ ἀγορές σαρδελλῶν καί ἀντζουγῶν ἀπό τούς ὀργανισμούς ἤ τά φυσικά ἤ νομικά πρόσωπα πού ὑποδεικνύονται γιά τό σκοπό αὐτό, οἱ ἐνισχύσεις γιά ἰδιωτική ἀποθεματοποίηση, οἱ ἐξισωτικές ἀποζημιώσει πού χορηγοῦνται στούς παραγωγούς τόννου καί ἡ δωρεάν διανομή τῶν ἀποσυρομένων ἤ ἀγοραζομένων προϊόντων, εἶναι μέτρα πού λαμβάνονται στό πλαίσιο τοῦ καθεστῶτος παρεμβάσεως ὅπως καθορίζεται ἀποό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2142/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 20ης 'Οκτωβρίου 1970 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν προϊόντων ἁλιείας[2]·

ὅτι σέ ὁρισμένες περιπτώσεις, ἡ διάθεση τῶν ἀγορασθέντων προϊόντων ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως συνεπάγεται ἔσοδα πού πρέπει νά ἀφαιρεθοῦν ἀπό τίς δαπάνες πού χρηματοδοτοῦνται ἀπό τό Ταμεῖο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Χρηματοδοτοῦνται ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί 'Εγγυήσεων, τμῆμα ἐγγυήσεων, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καί 3, οἱ δαπάνες πού προκύπτουν ἀπό τά ἀκόλουθα μέτρα στόν τομέα τῶν προϊόντων ἁλιείας:

α) οἱ χρηματικές ἀντισταθμίσεις πού χορηγοῦνται στίς ὀργανώσεις παραγωγῶν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2142/70·

β) οἱ ἀγορές τῶν σαρδελλῶν καί ἀντζουγῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 11 τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ, μετά τήν ἀφαίρεση τῆς ἀξίας τοῦ διατεθέντος προϊόντος, ἐκτός ἄν πρόκειται περί δωρεάν διανομῆς,

γ) οἱ ἐνισχύσεις γιά ἰδιωτική ἀποθεματοποίηση πού προβλέπονται στό ἄρθρο 14 τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ·

δ) οἱ ἐξισωτικές ἀποζημιώσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 15 τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ καί χορηγοῦνται στούς παραγωγούς τόννου·

ε) ἡ δωρεάν διανομή τῶν ἀποσυρομένων ἤ ἀγοραζομένων προϊόντων κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 10 καί 11 ἀντιστοίχως τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 2

1. Οἱ δαπάνες κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ὑπό α), γ) καί δ) εἶναι ἴσες πρός τά καταβαλλόμενα ποσά σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 14 καί 15 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2142/70 καί τίς διατάξεις πού θεσπίσθηκαν κατ' ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων αὐτῶν.

2. Οἱ δαπάνες κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 ὑπό β) εἶναι ἴσες πρός τίς δαπάνες ἀγορᾶς πού πραγματοποιοῦνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2142/70 καί πρός τίς διατάξεις πού θεσπίσθηκαν κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, μετά τήν ἀφαίρεση τοῦ ποσοῦ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων πού ἐνδεχομένως πραγματοποιήθηκαν ἀπό τήν διάθεση τῶν προϊόντων ἀπό τούς ὀργανισμούς ἤ τά φυσικά ἤ νομικά πρόσωπα πού ὁρίσθηκαν γιά τό σκοπό αὐτό.

Ἄρθρο 3

Τό συνολικό ὕψος τῶν δαπανῶν πού προκύπτουν ἀπό τήν δωρεάν διανομή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση ε) καθορίζεται ἀνάλογα μέ

(1) ΕΕ ἀριθ. N 94 τῆς 28.4.1970, σ. 13.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 236 τῆς 27.10.1970, σ. 5

τήν ἀπόσταση μεταξύ τοῦ κέντρου ἀποθηκεύσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν καί τοῦ τόπου τῆς διαθέσεως τους ὡς ἑξῆς:

— ἀπόσταση κατώτερη ἀπό 25 χιλιόμετρα: 10 ΛΜ/1 000 χιλιόγραμμα ἰχθύων,

— ἀπόσταση τουλάχιστον 25 χιλιομέτρων καί κατώτερη ἀπό 200 χιλιόμετρα: 16 ΛΜ/1 000 χιλιόγραμμα ἰχθύων,

— ἀπόσταση τουλάχιστον 200 χιλιομέτρων καί κατώτερη ἀπό 400 χιλιόμετρα: 24 ΛΜ/1 000 χιλιόγραμμα ἰχθύων,

— ἀπόσταση ἴση μέ ἤ ἀνώτερη ἀπό 400 χιλιόμετρα: 31 ΛΜ/1 000 χιλιόγραμμα ἰχθύων.

Ἄρθρο 4

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τήν δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 7η Φεβρουαρίου 1971.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 7 Φεβρουαρίου 1972.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. P. BUCHLER